

Kekljavski korenjak. *)

Kekljavec Luka prižene živino napajat h koritu. Komaj ga zagleda sedov Marka, že kriči nanj, vprašaje in oponašaje njegovo kekljanje:

M. Luka! kakó krava muka?

L. Le lés' pájd' bás že slišu.

M. Luka! kakó pa kukajca kuka?

L. Les' pájd', tí práim, če imaš kaj kvarajže, de ti na váhu zakukam.

M. Za sam'ga Lukca na grém, ka bi vas bál' majuk deset, pòtlj še še.

L. Kápajde! jez'k imaš dolg, jez'k, alj kvarajže si kratkije! Jest se te sam neč ná bajim!

M. O tí bójg' pavčnk' tí! Če se te le s prstam dataknem, te že trejšm ab tlá, de ti vse kvásti papótkaje.

L. Kaj tí mene? tí Márkce? Kadó si? Kaj si? kí si? Koljk' te je?

Zdaj le hlasita vkup. Al komaj se sprimeta, že leži Marka v koritu, in junaški Luka ga vpraša: Oj oj, jenašk' Marka! kakó plava toje barka?! — Pa zleč'ma je na súh', de se na patapi! *Abecedar.*

Novice.

V šolskem letu 1860 je bilo na Štajarskem v 547 kat. duhovnjah 17 poglavnih šol, 545 pravih malih šol, in 131 nevstanovljenih šol, skupaj 693 kat. ljudskih šol. Učiteljev je bilo 707, podučiteljev 275, učenic 62, podučenic 17, obertnijskih učenic 78, učiteljskih pripravnikov pa 60.

Na spodnjem Štajarskem je 38 slovenskih občin (?) tirjalo, da naj bi se v šolah učila nemščina, — zraven nje pa tudi nekoliko slovenščina „mit Zulassung slovenischer ausserordentlicher Vorträge“, to se po slovenski pravi: „Ósel bo vodo nosil, moko pa komar.“

Terzaško mestno svetovavstvo je pri zboru 3. okt. sklenilo, naj bi se v početnih šolah ne učilo po nemški, temuč po laški. (Zakaj bi se li Slovenci ne učili po slovenski?)

Iz Doline pri Terstu. 12. avg. je bil pri nas učiteljski zbor. Izvestje za zbor je bilo slovensko, v katerem ste bile tudi sledeče vprašanji:

1. Namen ljudskih šol je, da se vsi otroci splošno izobražujejo in napeljujejo na pravo pot občne omike, da postajajo delavni, mirni, usmiljeni, lepovedni, brihtni zemljani, zvesti državljeni in dobri kristijani; toda, Bogu bodi potoženo!

*) — Bog me vari, de bi hotel s pripovedovanjem tako zarobljenih smešnic dražiti še druge neotesance k posnemanju enacij zabavljanj in rovanj. Hotel pa sem bravcom pred oči postaviti žive podobe iz vsakdanjega življenja, ki kažejo, da naj si prizadevajo starši, gospodarji, šola in cerkev, da iztrebijo s korenino vred take narodne nerodnosti slovenske — zares sírovenske! — *Pis.*